

Ngày 18-7-1974

“Người không tin Phật, không đến chùa thì không có cách gì để hiểu Phật pháp. Nhiều loại cô hồn, ngạ quỷ vốn không tin Phật pháp, vào ngày rằm tháng bảy cũng được siêu độ rộng khắp (phổ độ), do vì ngày thường không làm phép siêu độ. Thực hành phổ độ là một phương cách “cứu tế” của đạo Phật.

Siêu độ cho các loài cô hồn, ngạ quỷ thể hiện đức từ bi của Phật giáo. Không phải thí chủ nào bỏ tiền ra thì mới được siêu độ, dù có tiền hay không tiền cũng đều siêu độ như nhau. Người có tiền nhiều không nên thí tiền, cho rằng mình cúng tiền nhiều để siêu độ âm hồn của người khác thì công đức mới lớn. Nhà chùa chúng ta siêu độ cho mọi loài âm hồn bình đẳng như nhau.

Bố thí có ý nghĩa rất thâm sâu. Bố thí không nhất thiết phải bằng tiền của. Nếu không tiền thì đến chùa làm công quả cũng là bố thí. Bố thí cũng phải xét có đúng nghĩa hay không, nếu bố thí không đúng nghĩa thì không có công đức. Kẻ có tiền làm việc thiện hoặc bố thí, nhưng bỏ tiền ra chưa đáng kể; người không có tiền cũng bố thí được; tiêu xài ít lại, tiết kiệm một ít tiền mua rau để bố thí; tiền tuy ít, nhưng so với người nhiều tiền công đức bằng nhau.

Quy mô chùa Thừa Thiên như thế, phải có nguồn tài chánh để xây dựng. Người có tiền nhiều đóng góp nhiều, dĩ nhiên công đức rất lớn, người không có tiền đóng góp ít, hoặc ra sức đi quyên góp, công đức cũng không kém.

Người tu hành, nếu đi đến nơi nào cũng đều được người tiếp đón và cung kính, ấy là nhờ Hộ pháp Vi Đà gia hộ. Người tu hành chân chính không cần phát nguyện xây chùa lớn, người chân tu đi vào núi sâu, dù không chú trọng đến việc ăn, mặc, ở vẫn có Hộ

pháp Vi Đà đến gia hộ xây dựng đạo tràng trang nghiêm thanh tịnh.

Người xuất gia phải hiểu xuất gia là gì, và cần phải vào chốn tòng lâm rèn luyện tu tập; phải làm những việc người không muốn làm, phải như không thấy, không nghe, như câm, như điếc; phải chịu cực chịu khổ, được vậy thì đến nơi nào kiến lập đạo tràng cũng thành công.

Nếu chưa trải qua sự khổ, xuất gia vài ngày đã muốn đi xây dựng đạo tràng, như thế rất khó thành công. Người xuất gia phải dứt bỏ những thói quen thế tục, nếu không sẽ bị tham sân si khuấy động, dễ rơi vào tà đạo; cũng không được đem nếp sống thế tục vào trong chùa. Tín chúng nên thường xuyên đến chùa học tập, tìm pháp sư chỉ dạy niệm Phật, tụng kinh, ngồi thiền. Nếu đi tu mà không dụng công như vậy, lại chê ăn chẳng ngon mặc chẳng đẹp thì làm sao đắc đạo?

Phải biết quý thời gian và gấp rút tu hành, để ngày tháng trôi qua thật là đáng tiếc. May ra chỉ được thân người, tẻ thì khi thân hoại mạng chung sẽ rơi vào ba đường ác làm thân trâu ngựa, do đó phải nắm lấy cơ hội nỗ lực tu hành, đừng để thời gian trôi qua một cách vô ích.

Phải hướng dẫn cho tín đồ học Phật pháp, làm sao tiêu trừ nghiệp chướng. Không được thấy người giàu có đến chùa vội cấp cho họ chỗ ở tiện nghi, quan tâm lo lắng cho họ ăn ngon; như vậy thí chủ chẳng gieo được phước, làm hại cho cả hai bên.

Người xuất gia xác định bổn phận và trách nhiệm của mình, tạo điều kiện cho tín đồ gieo phước, dứt nghiệp chướng. Cung phụng kẻ giàu có là làm cho họ tăng thêm nghiệp chướng. Chớ để họ khoe khoang thân thế mà sanh khẩu nghiệp. Đến chùa

không đòi hỏi nhà chùa đãi ngộ mình nòng hậu, làm như vậy không gieo được phước mà lại tăng thêm tội lỗi. Người tại gia cùng người xuất gia phải thông cảm hiểu nhau.

Hiện có nhiều người xuất gia chưa được bao lâu mà muốn xây cất chùa, đi khắp nơi quyên góp, không những tìm đến tín đồ Phật giáo, mà còn tới những người không tin Phật, hoặc ngoại đạo, do đó gây ra nhiều điều thị phi. Xây chùa cho mình hay để độ chúng? Giả như vì mình thì không xây được, hay có xây lên cũng gây lắm điều thị phi. Còn vì để độ chúng, nếu bản thân không tu học, không biết giới luật của người xuất gia thì làm sao lãnh đạo được chúng. Người xuất gia phải học chú Tổ ngày xưa tu khổ hạnh, sẽ có ngày thành tựu.

Trong chùa, cùng với đại chúng chia sẻ sự vất vả như gánh nước, bửa củi... để tự rèn luyện. Phải biết thế nào là tu phước, tu tuệ; được phước báo phải đem hồi hướng cho người khác. Mình có trí tuệ phải dùng nó để hướng dẫn quần chúng học đạo, như vậy mới là trí tuệ chân chính. Tự mình không hưởng thụ phước báo mới là phước báo chân chính.

Người phước tuệ song tu, phải có lòng quảng đại, nếu nay có lập được chùa Thừa Thiên thì cũng vì mọi người chứ không phải vì mình. Chùa hiện nay được vài chục người, mà dù đến vài trăm người lương thực vẫn đủ, ấy là do xây chùa không phải vì mình mà vì người.”

Sư phụ bảo chúng cùng niệm Phật

Nam mô A Di Đà Phật

Nam mô Quán Thế Âm Bồ Tát

Nam mô Địa Tạng Vương Bồ Tát